EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

خرافة التمائم والحروز

Superstiția amuletelor și a talismanelor

ʿAbd al-Razzāq
al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Superstiția amuletelor și a talismanelor

خرافة التمائم والحروز

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: خرافة التمائم والحروز
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq al-Badr, خرافة التمائم والحروز, broșură integrală publicată pe site-ul autorului, al-badr.net/ebook/139; fără an indicat în exemplarul consultat.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Superstiția amuletelor și a talismanelor 1
Două situații ale celui care poartă aceste obiecte 5
Păstrarea tawḥīd-ului și încrederea în Allah 7
Glosar 11
Bibliografie 12
Indice 13

Superstiția amuletelor și a talismanelor

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător.

Toată lauda I se cuvine lui Allah, afară de care nu există nicio divinitate. În El îmi pun încrederea și către El mă întorc. Mărturisesc că nu există nicio divinitate în afară de Allah, Unicul, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. El a transmis mesajul, a împlinit ceea ce i-a fost încredințat, a sfătuit comunitatea și s-a străduit pentru Allah așa cum se cuvine, până când l-a ajuns moartea. Nu a lăsat niciun bine fără a îndruma comunitatea către el și niciun rău fără a o avertiza împotriva lui. Binecuvântările și pacea lui Allah să fie asupra sa, asupra familiei sale și a tuturor companionilor săi. În continuare:

Islamul este o religie măreață. Ea a urmărit desăvârșirea religiei robilor prin respingerea idolatriei și a feluritelor atașamente față de făpturi, precum și desăvârșirea minților lor prin respingerea superstițiilor și a absurdităților. I-a îndemnat pe oameni către lucrurile înalte și folositoare, prin care mințile se înalță, sufletele se curăță și toate stările lor se îndreaptă, atât în religie, cât și în viața lumească.

Printre superstițiile care contrazic religia dreaptă și judecata sănătoasă se numără atașamentele false față de ceea ce este numit **talismane și amulete**. Mulți oameni continuă să se agațe de ele, deși Islamul le combate și le arată răul și urmările grave. Islamul a venit să respingă și să combată această superstiție, să-i arate consecințele stricăcioase și deznodământul și să arate că ea este numai rău, fără niciun bine, și vătămare, fără niciun folos.

Numeroase hadithuri ale Trimisului lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea, resping superstiția de a se lega cineva de un talisman sau de o amuletă, indiferent de forma ori înfățișarea ei. În al-Musnad al imamului Aḥmad, de la ʿImrān ibn Ḥuṣayn, Allah să fie mulțumit de el, se relatează:

أبصر النبي ﷺ على عضد رجل حلقة من صفر فقال: ويحك ما هذه؟ قال: من الواهنة، قال: أما إنها لا تزيدك إلا وهنا، انبذها عنك فإنك لو مت وهي عليك ما أفلحت أبدا.

„Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea, a văzut pe partea de sus a brațului unui om un inel de alamă și i-a spus: «Vai ție! Ce este acesta?» Omul a răspuns: «Pentru slăbiciunea brațului.» El a spus: «Acesta nu-ți sporește decât slăbiciunea. Aruncă-l, căci dacă ai muri avându-l asupra ta, nu ai cunoaște niciodată izbânda.»”[1]

Aḥmad, al-Musnad (nr. 20000)

Această mustrare îi cuprinde pe cei care își atârnă o amuletă, o ață, un talisman, o scoică ori altceva de acest fel. Profetul, binecuvântările și pacea să fie asupra lui, a arătat că cel care își atârnă aceste lucruri adună pentru sine două pierderi: pierderea acestei lumi și pierderea Vieții de Apoi.
Pierderea acestei lumi este arătată prin cuvintele sale:

أما إنها لا تزيدك إلا وهنا

„Acesta nu-ți sporește decât slăbiciunea.”

1 Nr. 20000.

Adică nu-ți aduce niciun folos, ci îți face rău. Iar pierderea Vieții de Apoi este arătată prin cuvintele sale:

فإنك لو مت وهي عليك ما أفلحت أبدا

„Dacă ai muri avându-l asupra ta, nu ai cunoaște niciodată izbânda.”

În al-Musnad se relatează și de la ʿUqba ibn ʿĀmir, Allah să fie mulțumit de el:

أن رهطا أقبلوا إلى النبي عليه الصلاة والسلام فبايع تسعة وأمسك عن واحد فقالوا: يا رسول الله بايعت تسعة وتركت هذا؟ قال: إن عليه تميمة، فأدخل يده فقطعها فبايعه النبي ﷺ، قال: من علق تميمة فقد أشرك.

„Un grup de oameni a venit la Profet, binecuvântarea și pacea să fie asupra lui. El a primit jurământul de credință al nouă dintre ei, dar s-a oprit în privința unuia. Ei au întrebat: «O, Trimis al lui Allah, ai primit jurământul a nouă și l-ai lăsat pe acesta?» El a răspuns: «Are o amuletă asupra lui.» Atunci a băgat mâna și a tăiat-o, iar Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea, i-a primit jurământul. El a spus: «Cel care își atârnă o amuletă a săvârșit asociere.»”[2]

Aḥmad, al-Musnad (nr. 17422)

2 Nr. 17422. Se află și în al-Silsila al-ṣaḥīḥa a lui al-Albānī (nr. 492).

Imamul Aḥmad a mai relatat în al-Musnad de la ʿUqba ibn ʿĀmir, Allah să fie mulțumit de el și să-l mulțumească, că Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea, a spus:

من تعلق تميمة فلا أتم الله له، ومن تعلق ودعة فلا ودع الله له

„Celui care își atârnă o amuletă, Allah să nu-i ducă lucrul la bun sfârșit! Iar pe cel care își atârnă o scoică, Allah să nu-l lase în liniște!”[3]

Aḥmad, al-Musnad (nr. 17444)

El, binecuvântarea și pacea să fie asupra lui, a arătat că atârnarea unei amulete este asociere față de Allah și nu și-a întins mâna pentru a primi jurământul celui care purta amuleta. Totodată, s-a rugat împotriva fiecăruia care își atârnă o amuletă, ca Allah să nu-i ducă lucrul la bun sfârșit și să nu-i lase tihnă, liniște sau odihnă.
În Jāmiʿ al lui al-Tirmidhī, de la ʿAbd Allāh ibn ʿUkaym, se relatează că Profetul, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea, a spus:

من تعلق شيئا وكل إليه

„Cel care se atașează de ceva va fi lăsat în seama acelui lucru.”[4]

Al-Tirmidhī (nr. 2072)

3 Nr. 17444.

4 Nr. 2072. Al-Albānī l-a declarat ḥasan în Ghāyat al-marām (p. 181).

Ce pierdere mai mare poate fi decât aceasta — o pierdere în religie și în Viața de Apoi — când omul este lăsat în seama unei mărgele, a unei ațe, a unei frânghii sau a altui lucru care nu-i aduce niciun folos, ci îi face mare rău? După cum s-a arătat în cuvintele Profetului, binecuvântarea și pacea să fie asupra lui:

أما إنها لا تزيدك إلا وهنا

„Acesta nu-ți sporește decât slăbiciunea."

Aceasta este o pedeapsă pentru cel care își atârnă asemenea lucruri: primește contrariul a ceea ce urmărea. Le-a atârnat pentru a-i fi împlinită dorința și pentru a găsi tihnă, liniște și odihnă, dar ele nu i-au sporit decât slăbiciunea. Nu i-au păstrat sănătatea și nici tawḥīd-ul și credința. Prin această faptă nu și-a păstrat capitalul, care este tawḥīd-ul, și nu a dobândit vreun câștig sau folos prin atârnarea lor. Dimpotrivă, nu a obținut decât vătămare, slăbiciune și neputință.

Două situații ale celui care poartă aceste obiecte

Cel care își atârnă aceste lucruri — mărgele, scoici, ațe, inele și altele asemenea — se află în mod inevitabil într-una dintre două situații:

Prima situație: le atârnă crezând că ele aduc vindecarea și înlătură încercarea. Dacă are o asemenea credință despre aceste lucruri, aceasta este asociere majoră, care scoate din religia Islamului, potrivit consensului învățaților musulmani. Dovezile în această privință sunt limpezi, iar câteva dintre ele au fost indicate anterior.

A doua situație: atârnă aceste lucruri crezând că Cel care aduce folosul și vătămarea, Cel care aduce și oprește, Cel care dăruiește și reține este Allah, Măreț și Preaînalt. El le atârnă doar crezând că sunt un mijloc și o cauză a vindecării. În acest caz, fapta lui este o asociere minoră, care contrazice desăvârșirea obligatorie a tawḥīd-ului. Este limpede și neîndoielnic că aceste lucruri nu sunt mijloace de vindecare, nici potrivit dovezilor religioase, nici potrivit cauzelor firești.

Asocierea minoră este mai gravă decât păcatele mari. După cum a spus ʿAbd Allāh ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el:

لأن أحلف بالله كاذبا أحب إلي من أن أحلف بغيره صادقا

„Mi-ar fi mai drag să jur pe Allah mințind decât să jur pe altcineva în afară de El spunând adevărul.”[5]

Al-Ṭabarānī, al-Muʿjam al-kabīr (9/183, nr. 8902)

Aceasta deoarece jurământul pe altcineva decât Allah, chiar spus cu adevăr, cuprinde asociere față de Allah, pe când jurământul mincinos pe El înseamnă căderea în păcatul mare al minciunii. Păcatul mare nu se poate compara cu asocierea. Aceasta arată înțelegerea companionilor, Allah să fie mulțumit de ei.

5 Relatat de al-Ṭabarānī în al-Muʿjam al-kabīr (9/183, nr. 8902) și declarat autentic de al-Albānī în al-Irwāʾ (nr. 2562).

Păstrarea tawḥīd-ului și încrederea în Allah

De aceea, fiecare musulman trebuie să fie deosebit de atent și prevăzător și să-și păzească deplin tawḥīd-ul de orice îl vatămă, îi micșorează întregirea și desăvârșirea ori îl strică și îl nimicește cu totul. Inimile să rămână legate de Allah, punându-și încrederea în El, sprijinindu-se numai pe El și căutând adăpost numai la El, nu la altcineva. Când îi era adus un bolnav, Profetul, binecuvântarea și pacea să fie asupra lui, îi făcea ruqya spunând:

اللهم رب الناس أذهب الباس، اشفه وأنت الشافي، لا شفاء إلا شفاؤك، شفاء لا يغادر سقما

„O, Allah, Stăpânul oamenilor, îndepărtează suferința! Vindecă-l, căci Tu ești Vindecătorul. Nu există vindecare în afară de vindecarea Ta: o vindecare care nu lasă nicio boală."[6]

Al-Bukhārī (5743); Muslim (2191)

Printre talismanele și obiectele false de acest fel se numără și cele pentru care Allah nu a coborât nicio dovadă și pe care unii oameni le atârnă crezând că aduc folos, îndepărtează vătămarea, apără de deochi sau altele asemenea, fără ca Allah, Binecuvântat și Preaînalt, să fi coborât vreo dovadă pentru aceasta.

Așa cum se vede pe unele mașini, mai ales pe camioane: unii atârnă bucăți de cârpă neagră în față sau în spate și pretind că ele apără de deochi, feresc mașina de accidente ori alte asemenea credințe false și presupuneri greșite, născute din necunoașterea religiei lui Allah și din lipsa înțelegerii îndrumării Cărții Sale și a Sunnei Profetului Său, binecuvântările și pacea lui Allah să fie asupra lui. Unde este mintea acestor oameni?! Ce folos aduc aceste cârpe atârnate?! Ce folos îi aduc stăpânului lor sau mașinii sale?!

6 Relatat de al-Bukhārī (nr. 5743) și Muslim (nr. 2191), de la ʿĀ'isha, Allah să fie mulțumit de ea.

Proprietarii acestor mașini au datoria să se teamă de Allah, păzindu-se să-I încalce religia și să se îndepărteze de tawḥīd. Ei sau responsabilii acelor instituții și firme trebuie să-i împiedice pe acești oameni de rând neștiutori și pe alții asemenea lor să atârne asemenea obiecte, care nu aduc niciun folos, ci doar vatămă religia și strică crezul.

Dacă în vremurile trecute și în vechime superstiția atârnării acestor lucruri era răspândită printre oameni prin mijloace naive, istorii nesăbuite și povești fără temei, ea îmbracă în fiecare epocă haina acelei epoci. În vremea noastră, superstiția talismanelor și a amuletelor s-a răspândit tocmai atunci când a primit haina acestei vremi: o vreme în care au progresat feluritele cunoștințe și științe lumești, în medicină și în alte domenii. Unii oameni au îmbrăcat această superstiție în veșmântul epocii. De aceea, între cei care o răspândesc pe ea sau unele forme ale ei găsești pe cineva spunând: *«S-a demonstrat în unele studii medicale»*, *«Unii medici specialiști au stabilit»* ori *«În unele cercetări și studii a apărut»* și alte expresii prin care superstiția se răspândește și se strecoară printre oameni. Omul înțelept și chibzuit nu se îndreaptă niciodată către asemenea superstiții și rătăciri, indiferent cu ce haină sunt îmbrăcate și sub ce înfățișare sunt prezentate.

Superstiția rămâne o superstiție care se împotrivește Islamului și judecății sănătoase.

În vremea noastră, această superstiție — atârnarea talismanelor și a amuletelor — a luat înfățișări felurite și forme numeroase. Sunt promovate diferite brățări despre care se pretinde că aduc vindecare și sănătate, că previn și înlătură răul. Sunt promovate diferite pietre descrise ca fiind prețioase, despre care se spune că aduc un folos sau altul și opresc un rău sau altul.

Sunt promovate pe scară largă forme geometrice, hexagonale sau de alt fel, despre care se spune: *«Experiențele au dovedit că folosesc la cutare lucru și apără de cutare lucru.»* Este promovat și un ochi de culoare albastră, pus la mână ori în alte locuri, într-un inel sau într-un lănțișor, ori atârnat într-o mașină. Se pretinde că apără, că este folositor și că îndepărtează răul. Și multe alte superstiții și absurdități pentru care Allah nu a coborât nicio dovadă.

Musulmanul căruia Allah i-a dăruit Islamul și pe care l-a călăuzit către această religie măreață — religia desăvârșirii, a înălțării, a nobleții și a măreției — nu cade în aceste superstiții, datorită învățăturilor limpezi și îndrumărilor clare pe care Allah, Preaslăvitul, i le-a dat din cuvântul Său, Preaînaltul, și din cuvântul Trimisului Său, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea. De aceea, în hadithul menționat anterior, al lui ʿAbd Allāh ibn ʿUkaym, se află această întâmplare:

أن نفرا أتوه في مرضه وقد اشتد به المرض فقالوا له: ألا تعلق شيئا؟ أي ينفعك من هذا الذي تعانيه من شدة ومرض، قال: قال رسول الله ﷺ: من تعلق شيئا وكل إليه.

„Niște oameni au venit la el când era bolnav, iar boala i se înrăutățise. I-au spus: «Nu-ți atârni ceva?» — adică un lucru care să-ți fie de folos împotriva suferinței și bolii prin care treci. El a răspuns: «Trimisul lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea, a spus: Cel care se atașează de ceva va fi lăsat în seama acelui lucru.»”[7]

Relatarea lui ʿAbd Allāh ibn ʿUkaym

Allah l-a păzit și l-a salvat prin cunoașterea și înțelegerea cuvintelor Trimisului lui Allah, Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pacea, pe care i le dăruise.

Dacă adepții superstiției lucrează stăruitor la răspândirea și promovarea ei prin numeroase mijloace, precum canalele de televiziune prin satelit, site-urile de internet și altele, oamenii adevărului trebuie să se străduiască să răspândească adevărul, să-l arate, să-l scoată la lumină și să-l lămurească, pentru ca acela care trăiește să trăiască pe temeiul unei dovezi limpezi, iar acela care

7 Sursa relatării a fost indicată anterior.

piere să piară pe temeiul unei dovezi limpezi. Numai de la Allah este izbânda; El nu are niciun asociat.

Glosar

Tawḥīd توحيد

Unicitatea lui Allah și îndreptarea adorării numai către El.

Amuletă تميمة

Obiect atârnat sau purtat cu credința că aduce folos ori înlătură răul; în lucrare sunt discutate obiectele de acest fel fără temei religios sau cauzal real.

Shirk major شرك أكبر

Asocierea de parteneri lui Allah care scoate din Islam, potrivit distincției explicate de autor.

Shirk minor شرك أصغر

Asociere care contrazice desăvârșirea obligatorie a tawḥīd-ului, fără a avea statutul asocierii majore.

Ḥasan حسن

Calificare a unei relatări drept „bună” în aprecierea autenticității hadithurilor.

Ruqya رقية

Recitare și invocație pentru vindecare, precum ruga profetică citată în lucrare.

Bibliografie

1. Aḥmad ibn Ḥanbal, al-Musnad, nr. 20000, 17422 și 17444.

2. Al-Tirmidhī, al-Jāmiʿ, nr. 2072.

3. Al-Bukhārī, al-Ṣaḥīḥ, nr. 5743.

4. Muslim, al-Ṣaḥīḥ, nr. 2191.

5. Al-Ṭabarānī, al-Muʿjam al-kabīr, 9/183, nr. 8902.

6. Al-Albānī: al-Silsila al-ṣaḥīḥa, nr. 492; Ghāyat al-marām, p. 181; al-Irwāʾ, nr. 2562.

Indice

amuletă 2, 3, 4
asociere 3, 4, 5, 6
pietre 8
scoică 2, 4
superstiție 1, 8
talismane 1
tawḥīd 5, 7, 8
vindecare 5, 7, 8

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

TAWḤĪD ȘI ÎNDREPTAREA CREDINȚEI

Încredere în Allah, nu în amulete

O chemare la credință limpede, judecată sănătoasă și păstrarea tawḥīd-ului.

Amuletele, talismanele și obiectele purtate pentru a alunga răul trebuie cântărite în lumina tawḥīd-ului. Pornind de la relatările profetice, șeicul ʿAbd al-Razzāq al-Badr explică cele două situații ale celui care le poartă și arată cum se pot ascunde vechile superstiții sub înfățișări moderne.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro